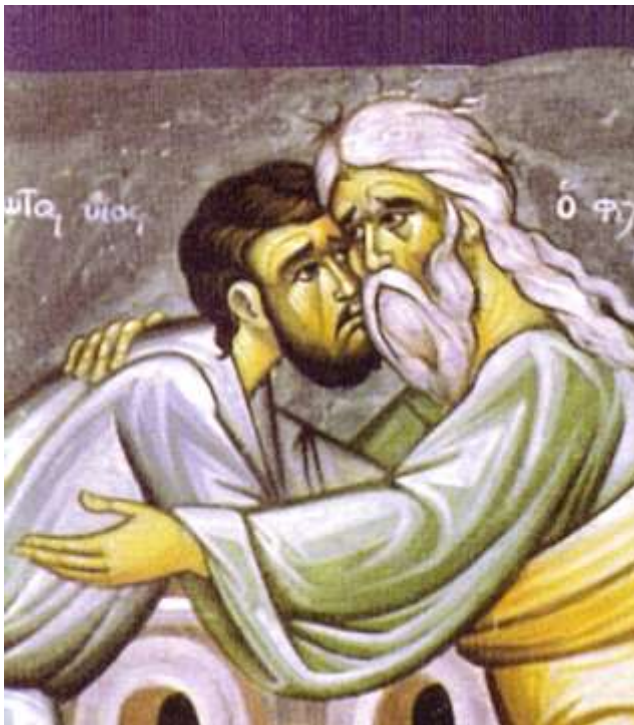

AI KÍNH SỢ CHÚA THÌ KHÔNG SỢ HÃI GÌ VÌ CHÍNH NƠI NGƯỜI HỌ HẰNG CẬY TRÔNG!

... Chúa Nhật 5-10-2014 ông Michel Guibert cùng hiền thê Martine tham dự cuộc hành hương đền thờ Saint-Laurent-sur-Sèvre nơi có mộ của thánh Louis-Marie Grignion de Montfort (1673-1716) ở miền Tây nước Pháp cùng với các khách hành hương của Hiệp Hội Pèlerins de l'Eau Vive. Đây là Hiệp Hội đồng hành trợ giúp các bệnh nhân nghiện rượu. Chính nhờ Hiệp Hội này mà ông Michel Guibert đã thoát khỏi tật nghiện rượu từng vướng mắc trong bao nhiêu năm trời. Do đó hàng năm ông bà Guibert cùng đến cảm tạ THIÊN CHÚA về lộ trình đã trải qua kể từ một ngày trong tháng 10 năm 1993, ngày hồng phúc biến đổi cuộc sống của ông bà.

Khi nhắc lại dĩ vãng ông Michel không ngần ngại thốt lên:

- Tôi đã được phép lạ chữa khỏi tật nghiện rượu!

Ông thành thật thú nhận:

- Một mình, chắc hẳn không thể nào tôi ra khỏi cái vòng-xoắn ám-ti mà tôi lâm vào từ thời niên thiếu. Nhưng với sự trợ giúp kiên trì của hiền thê Martine cùng với các vị sáng lập hiệp hội "Pèlerins de l'Eau Vive", và nhất là cuộc gặp gỡ với Chúa cách đây đúng 21 năm mà tôi thoát được vòng xích nghiện rượu!!! THIÊN CHÚA đã viếng thăm tôi. Người đã chữa lành tôi trong khi tôi đã thử đủ mọi cách để ngưng uống rượu, nhưng vô hiệu!

Ông Michel Guibert kể lại như sau.

Tật nghiện rượu bắt đầu rất sớm. Lúc còn là một thiếu niên, gia đình tôi di chuyển từ Vendée ở miền Bắc đến sống tại miền Đông Nam nước Pháp. Cuộc thay đổi toàn diện khiến tôi mất hết bạn bè nên bị lạc hướng. Tôi sống trong tình trạng bất ổn triền miên. Để tìm được sự can đảm và xóa tan mọi khắc-khoải trước khi giao tiếp với người khác, tôi cảm thấy mình khẳng khái hơn sau khi nốc hết một ly rượu. Cứ thế cho đến năm 1980 tôi lập gia đình với Martine và bắt đầu làm việc nơi hãng sữa Montaigu. Giờ giấc làm việc đi theo một tiết điệu không chịu được. Nó thay đổi không ngừng. Có ngày phải thức dậy lúc 5 giờ sáng, đến hôm sau lại bắt đầu công việc lúc 9 giờ tối .. Cứ thế càng ngày tôi càng lún sâu vào tật uống rượu.

Hiền thê Martine, luôn bên cạnh tôi với 3 đứa con, cảm thấy bất lực. Một ngày, qua làn sóng của đài phát thanh địa phương, nàng nghe một chương trình tôn giáo. Hôm ấy người được mời nói chuyện trên làn sóng là bà Marion Cahour, vị sáng lập hiệp hội "Pèlerins de l'Eau Vive" và là nữ bác sĩ chuyên về bệnh nghiện rượu. Nàng liên lạc ngay với vị nữ bác sĩ này và 2 hai thành viên của Hội là Eliane và Marie-Lou. Nhờ thế mà hiền thê tôi khám phá ra sứ vụ của Hiệp Hội là tiếp tay trợ giúp các bệnh nhân nghiện rượu và gia đình họ. Chính Hiệp Hội là những cánh tay cần thiết và hữu hiệu đã giúp chúng tôi thoát khỏi cái vòng nô lệ của rượu. Sự tùy thuộc rượu đến từ sự kiện con người cảm thấy bất ổn thiêng liêng. Vì thế Hiệp Hội đề nghị một phương thức chữa trị thiêng liêng, nơi mà linh hồn mới chính là cái nút thắt phải được chăm sóc và chữa lành.

Từ đó hiền thê tôi lần hạt Mân Côi không ngừng và ghi danh tham dự các cuộc hành hương Lộ Đức, Pontchâteau và Bellefontaine. Hiền thê tôi cương quyết không buông tay đầu hàng. Vào mỗi cuộc hành hương nàng đều kéo tôi đi theo. Và cứ sau mỗi lần hành hương nàng như cầm chắc trong tay chiến thắng. Nhưng hỡi ôi, chỉ ngay sáng thứ hai hôm sau là tôi lại rơi vào nạn uống rượu!

Mãi cho đến một ngày trong tháng 10 năm 1993, chúng tôi tham dự cuộc hành hương truyền thống đến Saint-Laurent-sur-Sèvre. Năm ấy tôi có nhiệm vụ cầm Thánh Giá dẫn đầu đoàn kiệu. Tôi bỗng bắt đầu khóc như mưa. Sau đó, trước khi bước vào tòa xưng tội, tôi thật sự khẩn cầu cùng Chúa:

- Xin Chúa làm ơn chữa con khỏi tật nghiện rượu!

Sau lời van xin tha thiết ấy, tôi cảm nhận một sức nóng lan tỏa tận thâm tâm. Ngày hôm ấy, THIÊN CHÚA đã viếng thăm tôi. Kể từ đó, tôi không bao giờ còn bị cám dỗ uống rượu nữa! Đúng thật là một phép lạ!!!

Sau ân huệ đó, hai vợ chồng chúng tôi luôn luôn dâng lời cảm tạ THIÊN CHÚA và tri ân những người đã giúp chúng tôi thoát vòng vây ràng buộc của nghiện ngập. Một mình, chắc hẳn chúng tôi không thể thành công. Kinh nghiệm này dạy chúng tôi bài học khiêm tốn. Đừng bao giờ đại dốt nghĩ mình là kẻ hùng mạnh, bởi lẽ con người luôn cần đến sự trợ giúp của người khác và của THIÊN CHÚA. Chỉ duy nhất THIÊN CHÚA biết rõ chúng ta cần gì và điều nào có lợi cho chúng ta. Do đó đừng ngần ngại kêu xin THIÊN CHÚA trợ giúp.

... "Người khôn ba hiểu rộng biết nhiều. Kẻ giàu kinh nghiệm phát biểu thật thông minh. Ai không từng trải thì hiểu biết nông cạn, còn người khôn ba thì lạnh lợi, tháo vát. Trong những chuyến du hành, tôi đã được thấy nhiều chuyện, đã hiểu nhiều điều mà không thể nói hết. Đã nhiều lần tính mạng tôi lâm nguy, nhưng nhờ kinh nghiệm, tôi đã thoát chết. Những người kính sợ THIÊN CHÚA sẽ được sống lâu dài, vì họ cậy trông vào Đấng cứu thoát họ. Ai kính sợ THIÊN CHÚA thì không sợ hãi gì, họ không run rẩy, vì chính nơi Người, họ hằng cậy trông. Phúc thay tâm hồn kẻ kính sợ THIÊN CHÚA! Họ nương tựa vào ai? Và ai nâng đỡ họ? THIÊN CHÚA để mắt trông nom những ai yêu mến Ngài. Ngài là khiên mộc vững chắc, là sức mạnh đỡ nâng, là tàn che gió nóng, là bóng mát giữa trưa. Ngài giữ gìn cho khỏi vấp ngã, và bảo vệ cho khỏi té nhào. Ngài nâng cao tâm hồn, sáng soi con mắt. Ngài ban sức khỏe, sự sống và phúc lành" (Sách Huấn Ca 34,9-17).

("Catholiques en Vendée", La Vie de l'Église de Luçon, n.109, 1 Octobre 2014, trang 28)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt